

ความสัมพันธ์ของภูมิหลังและการดำเนินการอบรมกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ

ในบทวิเคราะห์ที่จะเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้ออกจากการสัมภาษณ์เขาวชนและผู้ปกครองจำนวน 46 คน มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ตามสมมุติฐานที่วางไว้ โดยเลือกที่จะนำเสนอข้อมูลที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร ถึงมีค่าความสัมพันธ์สูงเท่านั้น (Q ตั้งแต่ 0.5-1) เรียงตามลำดับความสัมพันธ์

1. ความสัมพันธ์ของภูมิหลังทางสังคมในเรื่องการศึกษากับการตัดสินใจประกอบอาชีพ

พบว่าภูมิหลังด้านการศึกษาที่มีความสัมพันธ์สูงในทางลบกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเขาวชน เขาวชนที่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวชนที่มีการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ คือในจำนวนเขาวชน 46 คน เป็นเขาวชนที่มีการศึกษาต่ำเสีย 20 คนและเขาวชนที่มีการศึกษาสูง 26 คน คิดเป็นร้อยละ 43.48 และ 56.52 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพ พบว่าเขาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม 29 คน เป็นเขาวชนที่มีการศึกษาต่ำเสีย 17 คน ในขณะที่เขาวชนที่มีการศึกษาสูง มี 12 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 และ 46.15 ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ค่า 0.737 สัมพันธ์สมมุติฐานในข้อที่ว่าการศึกษามีส่วนสัมพันธ์ในทางลบกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวชน (ดูตารางที่ 9 ประกอบ)

แสดงให้เห็นว่า เขาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่เป็นเขาวชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ นับตั้งแต่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ไปจนถึงจบการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ 6 แม้ว่าเมื่อดูตามกลุ่มเขาวชนส่วนใหญ่ 26 คนจาก 46 คนจะเป็นเขาวชนที่มีการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วเขาวชนทั้ง 2 กลุ่มนี้ไม่มีความแตกต่างกันเท่าใดนัก เพราะเขาวชนที่มีการศึกษาสูงมักจะจบการศึกษาไม่เกินระดับมัธยมปลาย และโดยมากต้องออกจากโรงเรียนเสียกลางคันเนื่องจากความยากจน จากการสัมภาษณ์เขาวชนเพียงคนเดียวเท่านั้นที่จบการศึกษา ระดับ อาชีวศึกษา และการที่การศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมสูง ก็เนื่องมาจากระบบการศึกษาได้เปิดโอกาสในอาชีพอื่น ในการให้การฝึกอบรมด้านอาชีพ เกษตรจึงควรจัดให้กับเขาวชนที่มีการศึกษาต่ำ

เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนเหล่านี้ได้รับการพัฒนาตนเอง และพัฒนาอาชีพ อย่างไรก็ตามผลลัพธ์ก็คือ เยาวชนเหล่านี้มักจะเป็นเยาวชนที่ไม่มีคุณภาพ การใช้เวลาการฝึกอบรมเพียงช่วงสั้น ๆ ไม่เพียงพอต่อการนำเอาความรู้ไปใช้ปฏิบัติในอาชีพได้ นอกจากนี้ความไม่รู้หนังสือยังเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้และเข้าใจในวิชาที่ได้รับ การฝึกอบรมด้วย แม้ทางศูนย์ ๆ จะมีการแก้ปัญหาโดยอาศัยการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ แต่ด้วยข้อจำกัดในเรื่อง เวลาและอุปกรณ์ ทำให้ศูนย์ ๆ ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้

2. ความสัมพันธ์ของภูมิหลังทางเศรษฐกิจในเรื่องฐานะกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ

พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือนมีความสัมพันธ์มากพอสมควรในทางลบกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน เยาวชนที่มีฐานะยากจนมากรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท/ปี มักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่มีฐานะพอมือถือกิน มีรายได้สูงกว่า 10,000 บาท/ปี คือในจำนวนเยาวชน 46 คน เป็นเยาวชนที่มีฐานะยากจนมากเสีย 30 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 16 คนมีฐานะพอมือถือกิน คิดเป็นร้อยละ 65.22 และ 34.78 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพพบว่า เยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม 29 คน เป็นเยาวชนที่ยากจนมากเสีย 23 คน ในขณะที่ 6 คน เป็นเยาวชนที่มีฐานะพอมือถือกิน คิดเป็นร้อยละ 76.67 และ 37.5 ตามลำดับ ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร $r = 0.691$ สันนิษฐานสมมุติฐานในข้อที่ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนสัมพันธ์ในทางลบกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน (ดูตารางที่ 9 ประกอบ)

แสดงให้เห็นว่า เยาวชนส่วนใหญ่ที่เขามารับการฝึกอบรมมาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจนมาก และเยาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าการทำการเกษตรที่ผ่านมามีได้ผล ชาวบ้านมักประสบปัญหาในเรื่องการขายผลผลิต และการขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตร และมีผลทำให้ฐานะของเขายากจนลงด้วย แต่การที่เขาเหล่านั้นยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่ในหมู่บ้านเนื่องมาจาก การทำการเกษตรเป็นอาชีพหลักของพวกเขา และการขาดโอกาสหรือเงินทุนที่จะเปลี่ยนอาชีพอื่น และเป็นที่น่าสังเกตว่า การทำการเกษตรได้เปลี่ยนรูปแบบจากการทำไร่ นา เป็นการรับจ้างทางการเกษตรกันมากขึ้น เนื่องจากชาวบ้านไม่สามารถทนต่อการเสี่ยงในเรื่องราคาผลผลิต และสภาพดินฟ้าอากาศได้ และหากสภาพการณ์ยังคงเป็นอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ ชาวบ้านจะหันไปเป็นชาวนาจ้างกันมากขึ้น ส่วนใหญ่ การเปลี่ยนอาชีพจะเริ่มจากคนหนุ่มสาวที่มีฐานะ ดังจะเห็นได้จากจำนวนเยาวชนที่ตัดสินใจ

ประกอบอาชีพเกษตรกรรม 29 คน เป็นเขาวชนยากจนมาก 23 คน และมีเขาวชนอีก 6 คนเป็น
เขาวชนที่มีฐานะพอมีพอกิน และเขาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพที่ไม่ใช่เกษตรกรรม 17 คน
เป็นเขาวชนยากจนมาก 7 คน และเป็นเขาวชนที่มีฐานะพอมีพอกิน 10 คน ซึ่งเขาวชนเหล่านี้
นำรายได้จากอาชีพมาช่วยเหลือจุนเจือครอบครัว เช่นออกไปทำงานรับจ้างในกรุงเทพฯ

ในการให้การฝึกอบรมตามอาชีพเกษตรจึงควรจัดให้กับเขาวชนที่มีฐานะยากจนมาก
เพื่อเปิดโอกาสให้เขาวชนเหล่านี้สามารถช่วยเหลือและเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวได้ อย่างไรก็ตาม
ก็คิดผลเสียก็คือเขาวชนเหล่านี้ยากจนมากต้องการเงินทองมาใช้ภายในชีวิตประจำวันและใช้หนี้
การจัดกิจกรรมตามการฝึกอบรมและโครงการสินเชื่อต้องใช้เวลา และการลงทุนซึ่งครอบ-
ครัวของเขาวชนเหล่านี้ไม่สามารถรอนถึงเวลาขายผลผลิตได้ ดังนั้นเมื่อโครงการสินเชื่อขาด
ทุนหรือได้กำไรน้อยไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไป เขาวชนจึงพากันละทิ้งโครงการสินเชื่อ ไม่ชำระ
หนี้สิน และมีการเบียดบังเอาเงินเชื่อไปใช้ผิดวัตถุประสงค์เพราะไม่สามารถทำรายได้ให้แก่เขาว-
ชนได้ ตามเป้าหมายศูนย์ ฯ กำหนดให้เขาวชนแต่ละคนขอรับสินเชื่อมากกว่า 1 ครั้ง

3. ความสัมพันธ์ของทัศนคติต่ออาชีพและต่อศูนย์ ฯ กับการตัดสินใจประกอบอาชีพ

พบว่าทัศนคติต่ออาชีพเกษตรของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพ
เกษตรกรรมของเขาวชน ผู้ปกครองที่มีทัศนคติต่ออาชีพเกษตรในทางดีมักจะตัดสินใจให้เขาวชน
ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่มีทัศนคติต่ออาชีพในทางไม่ดี คือในจำนวนผู้ปกครอง
46 คน เป็นผู้ปกครองที่มีทัศนคติเสีย 22 คน และผู้ปกครองที่มีทัศนคติดี 24 คน คิดเป็นร้อยละ
47.83 และ 52.17 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของ
เขาวชน พบว่าเขาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม 29 คน เป็นเขาวชนที่มีผู้ปกครอง
ทัศนคติดี 20 คน และเขาวชนที่มีผู้ปกครองทัศนคติไม่ดี 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.09 และ 37.5
ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ค่า $Q = 0.886$ (ดูตารางที่ 10 ประกอบ) สันนิษฐานสมมุติฐาน
ในข้อที่ว่า ทัศนคติต่ออาชีพและต่อศูนย์ ฯ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ
เกษตรกรรมของเขาวชน

แสดงให้เห็นว่าทัศนคติต่ออาชีพของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพ
เกษตรกรรมของเขาวชนมาก เขาวชนที่มีผู้ปกครองที่มีทัศนคติต่ออาชีพเกษตรในทางไม่ดีมักจะค
ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าตามความเห็นชอบของผู้ปกครอง ที่เป็นเช่นนั้นส่วนหนึ่ง
ก็เนื่องมาจากเขาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และยังคงอยู่ในปกครองของพ่อแม่ เมื่อ

ยังไม่โตทำอาชีพอื่น ส่วนใหญ่ก็จะช่วยผู้ปกครองทำงานไร่นา ซึ่งเป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว และอีกส่วนหนึ่งก็คือในการให้การฝึกอบรมจนควรจัดทำให้กับเยาวชนที่มีผู้ปกครองที่มองเห็นความสำคัญของอาชีพเกษตรและมีความต้องการที่จะให้บุตรหลานของตนประกอบอาชีพเกษตรต่อไป ซึ่งเมื่อพิจารณาจากทัศนคติของผู้ปกครองต่อไปนี้

พบว่าทัศนคติของผู้ปกครองที่มีความสัมพันธ์มากพอสมควรในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน ผู้ปกครองที่มีทัศนคติที่ดี ๆ งามมีประโยชน์มักจะตัดสินใจให้เยาวชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่มีทัศนคติที่ด้อย ๆ งามไม่มีประโยชน์คือในจำนวนผู้ปกครอง 46 คน เป็นผู้ปกครองที่มีทัศนคติที่ดี ๆ งามมีประโยชน์ 24 คน และผู้ปกครองที่มีทัศนคติที่ด้อย ๆ งามไม่มีประโยชน์ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 52.17 และ 47.83 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน พบว่าเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม 29 คน เป็นเยาวชนที่มีผู้ปกครองที่มีทัศนคติที่ดี ๆ งามมีประโยชน์ 19 คน และเป็นเยาวชนที่มีผู้ปกครองที่มีทัศนคติที่ด้อย ๆ งามไม่มีประโยชน์ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17 และ 45.45 ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร $\text{ค่า } Q = 0.640$ (ดูตารางที่ 10 ประกอบ) สนับสนุนสมมุติฐานในข้อที่ว่าทัศนคติต่ออาชีพและต่อศูนย์ ๆ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน

แสดงให้เห็นว่าทัศนคติของผู้ปกครองมีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน ดังนั้นการให้ความรู้อย่างถูกต้องและสร้างทัศนคติที่ดีต่อศูนย์ ๆ งามกับผู้ปกครองจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะละเลยไม่ได้ และจะต้องทำไปพร้อม ๆ กันกับเยาวชนเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ว่าที่คณะของเยาวชนกลับมีผลในทางตรงกันข้าม กล่าวคือ

พบว่าทัศนคติต่ออาชีพเกษตรของเยาวชนมีความสัมพันธ์สูงในทางลบกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม เยาวชนที่มีทัศนคติต่ออาชีพเกษตรในทางไม่คิดกลับตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่มีทัศนคติต่ออาชีพเกษตรในทางดี คือในจำนวนเยาวชน 46 คน เป็นเยาวชนที่มีทัศนคติต่ออาชีพเกษตรดี 26 คน และเยาวชนที่มีทัศนคติต่ออาชีพเกษตรไม่ดี 20 คนคิดเป็นร้อยละ 56.52 และ 43.48 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพ พบว่าเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม 29 คน เป็นเยาวชนที่มีทัศนคติต่ออาชีพเกษตรดี 12 คน และเป็นเยาวชนที่มีทัศนคติต่ออาชีพเกษตรในทางไม่ดี 17 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 และ 85.0 ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง $\text{ค่า } Q = 0.737$ (ดูตารางที่ 10 ประกอบ) คัดค้านสมมุติฐานในข้อที่ว่าทัศนคติต่ออาชีพและต่อศูนย์ ๆ งามมีส่วนสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบ

อาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน

แสดงให้เห็นว่าทัศนคติต่ออาชีพ เกษตรของเยาวชนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดี แต่ในทางปฏิบัติเยาวชนส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรมอยู่ในหมู่บ้านกลับเป็นเยาวชนที่มีทัศนคติต่ออาชีพ เกษตรไม่ดี ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าการทำการเกษตรที่ผ่านมาไม่เป็นผล ประสบกับปัญหาในเรื่องสภาพดินฟ้าอากาศแปรปรวน และราคามลผลิตตกต่ำทุกปี จนทำให้เยาวชนที่ทำการเกษตรอยู่ในปัจจุบันหมดกำลังใจ และมีความเห็นว่ายังทำก็ยังไม่คุ้มกันเสีย เกิดทัศนคติต่ออาชีพ เกษตรไม่ดีดังกล่าว อีกประการหนึ่งก็คือ การตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชนไม่ได้เกิดจากความต้องการของตนเอง เพราะทัศนคติกับการปฏิบัติของเยาวชนอยู่ในทิศทางตรงกันข้าม แสดงให้เห็นว่าเยาวชนเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากผู้ปกครองค่อนข้างมาก การตัดสินใจเป็นไปตาม ความต้องการของผู้ปกครอง เนื่องจากเยาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังเป็นเด็กอยู่ และเป็นที่น่าสังเกตว่าหากเยาวชนที่ทำการเกษตรมีทัศนคติต่ออาชีพ เกษตรในทางไม่ดีในอนาคต การปรับปรุงอาชีพ และการพัฒนาเยาวชนคงทำได้ยาก การให้การฝึกอบรมของศูนย์ ฯ จึงน่าจะหยิบยกเอาประเด็นนี้ขึ้นมาพิจารณาและพยายามเสริมสร้างทัศนคติต่ออาชีพในทางดีให้กับเยาวชนใหม่มากขึ้นด้วย

4. ความสัมพันธ์ของความมุ่งหวังในการเข้ารับการฝึกอบรมกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ

พบว่าความมุ่งหวังในการเข้ารับการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์สูงในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน เยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมเพราะต้องการวิชาความรู้มักจะตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมเพราะต้องการเงินเชื่อ คือในจำนวนเยาวชน 46 คน เป็นเยาวชนที่ต้องการความรู้ 21 คน และเป็นเยาวชนที่ต้องการเงินเชื่อ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 45.65 และ 54.35 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพ พบว่าเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรม 29 คน เป็นเยาวชนที่ต้องการความรู้ 16 คน และเป็นเยาวชนที่ต้องการเงินเชื่อ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ 44.0 ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ค่า $Q = 0.768$ (ดูตารางที่ 10 ประกอบ) สันนิษฐานสมมุติฐานในข้อที่ว่าความมุ่งหวังในการเข้ารับการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน

แสดงให้เห็นว่าการจัดการฝึกอบรมของทางศูนย์ ฯ นั้น เยาวชนส่วนใหญ่มุ่งหวังในเงินเชื่อมากกว่าต้องการวิชาความรู้ แต่เมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรม เยาวชนที่ต้องการความรู้จะตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่ต้องการ

สินเชื่อ ดังนั้นในการจัดการฝึกอบรม จึงควรจัดให้กับเยาวชนที่ต้องการความรู้ ศูนย์ไม่ควรคัดเลือกเยาวชนที่ต้องการแต่เงินทุน สินเชื่อ โดยไม่มีความตั้งใจจริงที่จะเข้ารับการฝึกอบรม เพราะจะทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี และการทำความเข้าใจร่วมกันก่อนเข้ารับการฝึกอบรมและก่อนที่จะให้โครงการสินเชื่อ โดยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเยาวชนยังมีความเข้าใจว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งเงินทุนกันมาก ซึ่งความคิดฟลาดส่วนใหญ่เกิดจากการทำโครงการสินเชื่อดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

5. ความสัมพันธ์ของการจัดโครงการสินเชื่อกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ

พบว่าลักษณะของสินเชื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดสมควรในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน เยาวชนที่ได้รับความช่วยเหลือด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากเงิน/ทุนในการทำโครงการสินเชื่อ มักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่ได้รับความช่วยเหลือเป็นเงิน/ทุน อย่างเดียว คือในจำนวนเยาวชนที่ขอสินเชื่อจำนวน 36 คนเป็นเยาวชนที่ได้รับความช่วยเหลือ 5 คน และเป็นเยาวชนที่ได้รับเงิน/ทุน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89 และ 86.11 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพ พบว่าเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม 21 คน เป็นเยาวชนที่ได้รับความช่วยเหลือ 5 คน และได้รับเงินทุน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และ 51.61 ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร ค่า $Q = 0.648$ (ดูตารางที่ 10 ประกอบ) สนับสนุนสมมุติฐานในข้อที่ว่า การจัดทำโครงการสินเชื่อมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน

แสดงให้เห็นว่าเยาวชนส่วนใหญ่ได้รับสินเชื่อเป็นเงิน/ทุน ในการจัดทำโครงการสินเชื่ออันได้แก่ ค่าจ้างไถที่ เมล็ดพันธุ์พืช ลูกสุกร อาหารสัตว์ ฯลฯ แต่การให้ความช่วยเหลือแต่เพียงด้านเดียว คือด้านสินเชื่ออันไม่เพียงพอ และไม่สามารดดึงดูดให้เยาวชนเหล่านี้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่ในหมู่บ้านได้ ดังปรากฏให้เห็นว่าเยาวชนที่ได้รับความช่วยเหลือในด้านอื่นนอกเหนือไปจากเงิน/ทุนในการทำโครงการสินเชื่อ อันได้แก่ ชาวสาร คารักษาพยาบาลและเงินกู้โดยเยาวชนทำงานชดใช้แทน ร้อยละ 10 จะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่ในหมู่บ้านของตน ดังนั้นในการจัดให้บริการทางด้านสินเชื่อควรจะรวมเอาการช่วยเหลือในหลาย ๆ ลักษณะ นอกเหนือจากการให้เงิน/ทุนในการทำโครงการสินเชื่อ แต่ทางศูนย์ ฯ ก็ยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณและกำลังคน ทำให้ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านได้ นอกจากนี้การทำโครงการสินเชื่อก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

พบว่าความสำเร็จของโครงการสินเชื่อมีความสัมพันธ์มากพอสมควรในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรของเยาวชน เยาวชนที่ประสบความสำเร็จในการทำโครงการสินเชื่อมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรมากกว่าเยาวชนที่ประสบความล้มเหลวในการทำโครงการสินเชื่อ คือในจำนวนเยาวชนที่ขอสินเชื่อ 36 คน เป็นเยาวชนที่ประสบความสำเร็จและประสบความล้มเหลวเป็นจำนวนเท่ากันคือ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพ พบว่าเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกร 21 คน เป็นเยาวชนที่ประสบความสำเร็จ 13 คน และเป็นเยาวชนที่ประสบความล้มเหลว 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.22 และ 44.44 ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร ค่า $Q = 0.529$ (ดูตารางที่ 10 ประกอบ) สนับสนุนสมมุติฐานในข้อที่ว่า การจัดทำโครงการสินเชื่อมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรของเยาวชน

แสดงให้เห็นว่าการจัดทำโครงการสินเชื่อของทางศูนย์ ฯ ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เพราะปรากฏว่าเยาวชนที่สามารถทำโครงการสินเชื่อได้กำไรเพียง 18 คน หรือร้อยละ 50 เท่านั้น และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด โครงการที่ได้กำไรมักได้กำไรน้อยไม่เกิน 500 บาท และเยาวชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไป เยาวชนส่วนใหญ่จึงขอทำโครงการสินเชื่อเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เยาวชนที่ล้มเหลวในการทำโครงการสินเชื่อมักจะเป็นโครงการเลี้ยงสุกรซึ่งมีแต่เสียดอกกับซากหมู เพราะเยาวชนยังต้องพึ่งอาหารสัตว์และยารักษาโรคจากภายนอก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นศูนย์ ฯ เมื่อขาดการติดต่อกับทางศูนย์ ฯ จะเป็นผลทำให้โครงการขาดทุน เพราะศูนย์ ฯ จะมารับเอาสุกรไปหมดหากมีการตายเกิดขึ้น หรือไม่ก็ประกบกับหาราคาตกต่ำในช่วงที่เยาวชนขายผลผลิต เมื่อทางศูนย์ ฯ มารับซื้อโดยหักต้นทุนออกไปก็แทบจะไม่เหลืออะไร ดังนั้นการจัดทำโครงการสินเชื่อหากเป็นไปได้ ทางศูนย์ ฯ ควรมีมาตรการที่จะส่งเสริมให้โครงการแต่ละโครงการที่ออกไปสามารถทำผลกำไรให้แก่เยาวชนได้ในระยะเวลาอันสั้น หรือหาทางช่วยให้เยาวชนสามารถทำโครงการครั้งต่อไปได้อย่างต่อเนื่องจนสามารถดำรงงานด้วยตัวเองได้ ดังจะเห็นได้จากกรณีที่เยาวชนส่วนใหญ่ขอทำโครงการสินเชื่อเพียงครั้งเดียวและเลิกทำเมื่อมองไม่เห็นกำไร แต่ในเยาวชนที่ขอทำโครงการสินเชื่อสองครั้งหรือเปลี่ยนประเภทของโครงการสินเชื่อจะสามารถประกอบอาชีพเกษตรกรต่อไปได้ ดังรายละเอียดดังนี้

พบว่าประเภทของโครงการสินเชื่อมีความสัมพันธ์มากพอสมควรในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรของเยาวชน เยาวชนที่ขอทำโครงการสินเชื่อประเภทพืชหรือขอทำโครงการสินเชื่อสองประเภทมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรมากกว่าเยาวชนที่ขอทำ

โครงการสินเชื่อประเภทสัตว์อย่างเดียวและขอทำเพียงครั้งเดียว คือในจำนวนเขาวงกตที่ขอสินเชื่อ 36 คน เป็นเขาวงกตที่ขอทำโครงการสินเชื่อประเภทพืช 15 คนและขอทำโครงการสินเชื่อประเภทสัตว์ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 31.67 และ 58.33 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพ พบว่าเขาวงกตที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม 21 คน เป็นเขาวงกตที่ขอทำโครงการสินเชื่อประเภทพืช 11 คน และขอทำโครงการสินเชื่อประเภทสัตว์ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และ 47.62 ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร ค่า $Q = 0.503$ (คูตารางที่ 10 ประกอบ) สนับสนุนสมมติฐานในข้อที่ว่ากรจัดทำโครงการสินเชื่อมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวงกต

แสดงให้เห็นว่าเขาวงกตส่วนใหญ่ขอทำโครงการสินเชื่อประเภทสัตว์ และทำโครงการสินเชื่อเพียงครั้งเดียวเป็นส่วนใหญ่ จำนวนผู้ประสบความสำเร็จ และผู้ประสบความล้มเหลว มีเป็นจำนวนเท่ากัน เขาวงกตขาดทุนเนื่องจากขาดความรู้ความชำนาญในการเลี้ยงสัตว์ และต้องอาศัยอาหาร และยาจากภายนอกเมื่อทางศูนย์ ฯ ส่งอาหารไม่ตรงตามกำหนดทำให้หมูอดอาหาร และเป็นโรค ฯลฯ และในจำนวนเขาวงกตที่ขอทำสินเชื่อมากกว่าหนึ่งครั้งมักจะเปลี่ยนประเภทของโครงการสินเชื่อจากประเภทสัตว์ มาเป็นประเภทพืช เนื่องจากอาชีพหลักของชาวบ้านคือการทำไร่ และทำนาเป็นหลัก จึงมีความชำนาญในการทำโครงการสินเชื่อประเภทพืชมากกว่าสัตว์ ดังนั้นโครงการสินเชื่อประเภทพืชจึงสามารถดึงดูดใจเขาวงกตประกอบอาชีพในหมู่บ้านได้มาก เป็นที่น่าสังเกตว่า ในการเลือกทำโครงการสินเชื่อเป็นการตกลงร่วมกันระหว่าง เขาวงกต ศูนย์ ฯ และผู้ประกอบการของเขาวงกต ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่างกัน ในการจัดประเภทของโครงการสินเชื่อจึงควรจัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความต้องการ ความสามารถของเขาวงกตและผู้ประกอบการ ตลอดจนความตั้งใจจริงในการทำงานด้วย

6. ความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมการฝึกอบรมกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ

พบว่าบุคคลที่ชักชวนผู้ประกอบการให้ลงทุนหรือเข้าร่วมการอบรม มีความสัมพันธ์มากพอสมควรในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวงกต ผู้ประกอบการที่ได้รับการชักชวนจากเพื่อนบ้าน ผู้ใดมีมิตรมักจะตัดสินใจให้เขาวงกตประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าผู้ประกอบการที่ได้รับการชักชวนจากอาสาสมัคร หรือเจ้าหน้าที่ของศูนย์ ฯ คือในจำนวนผู้ประกอบการ 46 คน เป็นผู้ประกอบการที่ได้รับการชักชวนจากเพื่อนบ้าน 30 คน และเป็นผู้ประกอบการที่ได้การชักชวนจากอาสาสมัคร 16 คน คิดเป็นร้อยละ 65.22 และ 34.78 และเมื่อแยกวิเคราะห์ตามการตัดสินใจประกอบอาชีพ พบว่า ผู้ประกอบการของเขาวงกตที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม 29 คนเป็นผู้ประกอบการที่ได้รับการ

ชักชวนจากเพื่อนบ้าน 16 คน และได้รับการชักชวนจากอาสาสมัคร 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และ 53.33 ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควรในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน ค่า $Q = 0.683$ (ดูตารางที่ 10 ประกอบ) สนับสนุนสมมุติฐานในข้อที่ว่าความรูความเข้าใจในกิจกรรมการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน

แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้รับการชักชวนจากเพื่อนบ้าน และเพื่อนบ้านก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจบุตรหลานออกไปทำงานนอกหมู่บ้านของผู้ปกครองด้วย ดังนั้นการจัดเจ้าหน้าที่ออกไปชักชวนหรือประชาสัมพันธ์ ควรเริ่มจากผู้ปกครองก่อน และจะต้องชักจูงให้ผู้ปกครองเข้าใจและมองเห็นประโยชน์ ของการฝึกอบรม และอาสาสมัครนั้นก็ควรเป็นญาติมิตร เพื่อนบ้าน หรือคนคุ้นเคยในหมู่บ้านเดียวกัน เพราะเขาจะมีความสนิทสนมและสามารถชักจูงให้ผู้ปกครองมองเห็นประโยชน์ของการฝึกอบรมได้ดีกว่าอาสาสมัครของศูนย์ ฯ ซึ่งนาน ๆ จะมาสักครั้งหนึ่งซึ่งส่วนใหญ่ก็จะมาตอนคิด เลือเด็กเท่านั้น

สรุปปัจจัยทางด้านภูมิหลังพบว่าการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน กล่าวคือเยาวชนที่มีการศึกษาต่ำและ มีฐานะยากจนมากมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่มีการศึกษาสูง และ มีฐานะพอมีพอกิน ปัจจัยทางด้าน การดำเนินการฝึกอบรมพบว่า ทัศนคติต่ออาชีพและต่อศูนย์ ฯ ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน ผู้ปกครองที่มีทัศนคติต่ออาชีพ เกษตรดี และ เห็นว่าศูนย์ ฯ มีประโยชน์มักจะตัดสินใจให้เยาวชนประกอบอาชีพ เกษตรกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่มีทัศนคติไม่ดีและ เห็นว่าศูนย์ ฯ ไม่ประโยชน์ ส่วนทัศนคติต่ออาชีพ เกษตรของเยาวชนมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เยาวชนที่มี ทัศนคติต่ออาชีพ เกษตรไม่ดีมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่มีทัศนคติ และ ความมุ่งหวังในการ เข้ารับการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เยาวชนที่ต้องการความรู้มักจะตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรมากกว่าเยาวชนที่ต้องการเงิน เชื่อ การจัดทำโครงการสินเชื่อมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน เยาวชนที่ได้รับสินเชื่อเป็นความช่วยเหลือ ประสบความสำเร็จในการทำโครงการสินเชื่อ และเลือกโครงการประเภทที่ซึ้งมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่ได้รับสินเชื่อเป็นเงิน/ทุนอย่างเดียว ประสบความสำเร็จในการทำโครงการสินเชื่อ และเลือกโครงการประเภทสัตว์ ความรูความเข้าใจในกิจกรรมการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ

การตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรของเยาวชน ผู้ปกครองที่ได้รับการชักชวนจากเพื่อนบ้านมัก
จะตัดสินใจให้เยาวชนประกอบอาชีพเกษตรกรมากกว่าผู้ปกครองที่ได้รับการชักชวนจากอาสาสมัคร

ตารางที่ 9 ร้อยละของเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรจำแนกตามภูมิลำเนา

	ภูมิลำเนา		อาชีพเกษตรกร		อาชีพไม่ใช่เกษตรกร		รวม จำนวน
		%	จำนวน	%	จำนวน	%	
1 การศึกษา							
ต่ำ	85.0		(17)	15.0	(3)	43.48	(20)
สูง	46.15		(12)	53.85	(14)	56.52	(26)
รวม	63.04		(29)	36.96	(17)	100	(46)
ค่าความสัมพันธ์	Q = 0.737 ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง						
2 ฐานะทางเศรษฐกิจ							
ยากจนมาก	76.67		(23)	23.33	(7)	65.22	(30)
พอมีพอกิน	37.5		(6)	62.5	(10)	34.78	(16)
รวม	63.04		(29)	36.96	(17)	100	(46)
ค่าความสัมพันธ์	Q = 0.691 ความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร						

ตารางที่ 10 รอยละของเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพจำแนกตามลักษณะการฝึกอบรม

ลักษณะการฝึกอบรม	อาชีพเกษตร		อาชีพไม่ใช่เกษตร		รวม	จำนวน
	%	จำนวน	%	จำนวน		
3 ทักษะต่ออาชีพเกษตรและต่อศูนย์ ฯ						
ทักษะของผู้ปกครองต่ออาชีพเกษตร						
ดี	90.91	(20)	2.09	(2)	47.48	(22)
ไม่ดี	37.5	(9)	62.5	(15)	52.17	(24)
รวม	63.04	(29)	36.96	(17)	100	(46)
ค่าความสัมพันธ์ $Q =$		0.886	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง			
ทักษะของเยาวชนต่ออาชีพเกษตร						
ดี	46.15	(12)	53.85	(14)	56.52	(26)
ไม่ดี	85.0	(17)	15.0	(3)	43.48	(20)
รวม	63.04	(29)	36.96	(17)	100	(46)
ค่าความสัมพันธ์ $Q =$		0.737	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง			
ทักษะของผู้ปกครองต่อศูนย์ ฯ						
มีประโยชน์	79.17	(19)	20.83	(5)	52.17	(24)
ไม่มีประโยชน์	45.45	(10)	54.55	(12)	47.83	(22)
รวม	63.04	(29)	36.96	(17)	100	(46)
ค่าความสัมพันธ์ $Q =$		0.640	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร			
4 ความมุ่งหวังในการเข้ารับการฝึกอบรม						
สิ้นเชื้อ	44.0	(11)	56.0	(14)	54.53	(25)
ความรู้	85.71	(16)	14.29	(3)	45.65	(21)
รวม	63.04	(29)	36.96	(17)	100	(46)
ค่าความสัมพันธ์ $Q =$		0.768	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง			

	ลักษณะการฝึกอบรม (ต่อ)		อาชีพไม่ใช่เกษตรกร		รวม	
	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน
5 การจัดทำโครงการสินเชื่อ						
ลักษณะของสินเชื่อที่ได้รับ						
เงิน/ทุน	51.61	(16)	48.39	(15)	86.11	(31)
ความช่วยเหลือ	100	(5)	0	(0)	13.89	(5)
รวม	58.33	(21)	41.67	(15)	100	(36)
ค่าความสัมพันธ์	$Q = 0.648$		ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร			
ความสำเร็จของโครงการสินเชื่อ						
ประสบความสำเร็จ	72.22	(13)	27.78	(5)	50.0	(18)
ประสบความล้มเหลว	44.44	(8)	55.56	(10)	50.0	(18)
รวม	58.33	(21)	41.67	(15)	100	(36)
ค่าความสัมพันธ์	$Q = 0.529$		ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร			
ประเภทของโครงการสินเชื่อ						
ประเภทสัตว์	47.62	(10)	52.38	(11)	58.33	(21)
ประเภทพืช	73.33	(11)	26.67	(4)	41.67	(15)
รวม	58.33	(21)	41.67	(15)	100	(36)
ค่าความสัมพันธ์	$Q = 0.503$		ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมากพอสมควร			
6 ความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมการฝึกอบรม						
บุคคลที่ชักจูงผู้ปกครอง						
เพื่อนบ้าน	81.25	(16)	46.67	(14)	65.22	(30)
อาสาสมัคร	53.33	(13)	18.75	(3)	34.78	(16)
รวม	63.04	(29)	36.96	(17)	100	(46)
ค่าความสัมพันธ์	$Q = 0.583$		ค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร			